

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Til EF-direktiverne om udbud er knyttet to kontroldirektiver, som forpligter medlemsstaterne til at indføre særlige nationale klagemuligheder for overtrædelse af udbudsreglerne.

De to kontroldirektiver er henholdsvis Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om anvendelsen af klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter og Rådets direktiv 92/13/EØF om anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation.

Kontroldirektiverne er gennemført i dansk ret ved lov nr. 344 af 6. juni 1991 om Klagenævnet for Udbud som ændret ved lov nr. 1006 af 19. december 1992. Denne lov kaldes i det følgende klagenævnsloven.

Efter begge kontroldirektiver har medlemsstaterne mulighed for at annullere ulovlige beslutninger, midlertidigt afbryde en udbudsprocedure eller give pålæg om lovliggørelse af en udbudsforretning. Efter kontroldirektivet for forsyningsvirksomhed er der mulighed for at anvende bødesanktion som en alternativ sanktion.

Ved lov nr. 1006 af 19. december 1992 indførte man den særlige bødesanktion i forhold til ordregivere, der udnytter et geografisk område med henblik på efterforskning eller udvinding af olie, gas, kul eller andet fast brændsel på grund af de særlige forhold inden for off-shore branchen. Over for de øvrige kategorier af ordregivere inden for forsyningsvirksomhed gælder de traditionelle reaktionsmuligheder.

På baggrund af sin gennemgang af loven har Europa-Kommissionen meddelt, at den på visse punkter finder, at kontroldirektivet for forsyningsvirksomhed er mangelfuldt gennemført i dansk ret.

Kommissionen har anført, at den gældende bestemmelse i lovens § 5, stk. 2, om administrativt bødeforlæg fører til, at der i visse tilfælde ikke er indgrebsmuligheder ved overtrædelse af forsyningsvirksomhedsdirektivet.

Kommissionen har endvidere påpeget, at klagenævnslovens definition af »ordregivere« er for snæver i forhold til direktivet.

Herudover finder Kommissionen, at der mangler en bestemmelse i klagenævnsloven, der sanktionerer overtrædelse af nævnets afgørelser.

Endelig har Kommissionen anført, at visse særlige bestemmelser i kontroldirektivet ikke er udtrykkeligt gennemført i loven. Bestemmelserne drejer sig om erstatningskrav, om ordregiveres adgang til at lade deres udbudsprocedurer attestere, samt regler om en særlig forligsprocedure.

På denne baggrund foreslås det at ændre klagenævnsloven på de anførte punkter, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser nedenfor. Det bemærkes dog, at det findes mest hensigtsmæssigt, at direktivets bestemmelser om en attesteringsordning af udbudsprocedurer indarbejdes i gennemførelsesbekendtgørelserne for forsyningsvirksomhedsdirektivet.

Den væsentligste ændring består i, at klager over ordregivere, som udnytter et geografisk område med henblik på efterforskning efter eller udvinding af olie, gas, kul eller andet fast brændsel, ikke længere skal behandles af Klagenævnet for Udbud, men derimod af Sø- og Handelsretten. Samtidig indføres der mulighed for anvendelse af de almindelige sanktioner (annullation m.v.), hvis en sådan ordregiver har gjort sig skyldig i en overtrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og som kan medføre højere straf end bøde, eller hvis der i medfør af retsplejelovens § 727, stk. 2 og 3, sker offentlig påtale.

Med denne ændring sikres det, at en tilbudsgiver altid vil have et reaktionsmiddel til sin rådighed, hvis en ordregiver overtræder udbudsreglerne.

I overensstemmelse med Kommissionens ønske, indeholder forslaget endvidere bestemmelser om

- en særlig bevisregel, hvis der kræves erstatning for tab som følge af overtrædelse af direktivet om tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation,
- at der skal være sanktioner mod de ordregivere, der ikke overholder Klagenavnets eller rettens forbud eller påbud, og om